

تفسیر آیه یوم خمسین الف سنه (سوره روح)

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

تفسیر آیه (یوم خمسین الف سنه) (سوره روح) - اثر حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۲،

ص ۶۵ - ۷۸

﴿ هو الله ﴾

ای وحید فرید نامه پنجم محرم ۱۳۲۹ رسید هر چند روز پیش نامه مفصلی بشما مرقوم گردیده که هنوز مسوده مانده و بر کاغذ مخصوص نقل نگردیده بود که این نامه رسید معذک با عدم آنی فرصت جواب مختصر مرقوم میگردد تا بدانی که محبت بچه درجه است اما از اختصار جواب معذور دارید.

[۱] جواب سؤال اول بعد الاعظم میفرماید این بیان مشروط بثبوت بر میثاق و امتثال امر بود بعد از مخالفت البته سقوط است چنانکه در الواح تصریح میفرمایند و جمیع ناقضین حتی نفس مرکز نقض نیز معترف باین نص قاطع هستند که بصراحت جمال مبارک میفرمایند که میرزا محمد علی اگر آنی از ظل امر منحرف شود معدوم صرف بوده و خواهد بود چه انحرافی اعظم از نقض میثاق است چه انحرافی اعظم از مخالفت امر است چه انحرافی اعظم از تکفیر میثاق است چه انحرافی اعظم از تألیف رسائل و شبهات و نشر در آفاق بر ضد مرکز عهد است چه انحرافی اعظم از افتراء بر عبدالبهاء است چه انحرافی اعظم از فساد در دین الله است چه انحرافی اعظم از اتفاق با اعدای عبدالبهاست چه انحرافی اعظم از تقدیم لویج بر ضد او پادشاه ظالم سلطان مخلوع عثمانیان است و قس علی ذلک این انحراف نیست بلکه بجمیع قوی مخالفت و بغضا و عداوت بعبدالبهاء مظلوم آفاقت دیگر بعد الاعظم چه حکمی دارد و اغصان محصور در اشخاص نه تسلسل دارد هر یک ثابت مقبول و هر یک متزلزل ساقط چنانکه در الواح و زیر منصوص است.

[۲] و اما کلمه اصطفی در قرآن البته قرائت فرموده‌اید که میفرماید ﴿ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ ﴾ یعنی نفوسی که اصطفای شده‌اند بر سه قسمند از جمله یک قسم ظالم لنفسه است و همچنین بعد الاعظم را ملاحظه فرما که میفرماید ﴿ مَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالِ الْمُبِينِ ۚ ﴾

ORIGINAL

[۳] اما حقوق بعد از وضع مصارف سنه کامله آنچه زیاده باقی بماند حقوق بر آن تعلق یابد و لکن نقود و مالی که مرمعاش باشد و یکدفعه حقوق آن داده شده یا ملکی که حقوق آن داده شده اگر ربع آن کفایت مصارف کند و بس دیگر حقوق بر آن تعلق نگیرد.

[۴] و اما در آیه فرقان ﴿ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ﴾ مقصد آنست که امور عظیمه و وقایع کلیه و حوادث بینهایت که ظهور و اجرائش منوط بمدت خمسين الف سنه است در آن يوم واحد مجری گردد اینست که در مقام دیگر در لمح بصر میفرماید و مقصود از این آیه يوم ظهور جمال ابهاست که بمقدار خمسين الف سنه است نه خمسين الف سنه چنانکه گفته میشود یکساعت فراق مقدار هزار سال است.

[۵] اما آیه مبارکه [مَنْ يَدْعِيْ اَمْرًا قَبْلَ اِتْمَامِ اَلْفِ سَنَةٍ] بیان مقدار نیست الف سنه است یعنی هزار سال معروف مشهور که در عرف علمای ریاضی مسلم و مقرر و نزد ناس محقق و مصطلح است و اندازات بطا هنوز اتمام نگردیده و همچنین بشارات نبوت اول دانیال حسابش از بدایت بعثت حضرت رسول است که تقریباً بحساب هجرت هزار و دویست و هشتاد میشود و نبوت ثانی بحساب سنه هجریست یعنی از بدایت هجرت پس هزار و سیصد و سی و پنج هنوز نیامده است.

[۶] و اما در مکاشفات یوحنا مقصد از وحش که عدد اسمش ششصد و شصت و شش است مقصود از عدد تاریخ سنه است زیرا آن وحش که پادشاه اموی است در سنه ۶۶۶ میلادی ظهور یافت و این خبر راجع بارض مقدس بود.

[۷] و اما شعر سلطان حسین اخلاطی عدد یا علی محمد است و سنه ظهور را تصریح نموده که [بَعْدَ الرَّاءِ وَ غَيْنٍ] است تصرف در حقوق جزئی و کلی جائز ولی باذن و اجازه مرجع امر.

[۸] و اما حضور بعثه مقدسه مشروط باذن است.

[۹] و اما مسئله بیارک سریر الطاء سنین لک إن شاء الله و أراد و لَا تَقُلْ لِّشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ و علیک البهاء الابهی " (عبدالبهاء عباس)